

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11578/2019-ERU

V Ostravě dne 2.července 2020

Č.j. 11578-10/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-11578/2019-ERU zahájeném dne 23. dubna 2020 s obviněným z přestupku, podnikající fyzickou osobou [REDAKCE]

[REDAKCE] zastoupeným Mgr. Janem Markem, advokátem se sídlem Domažlice, Sadová 636, 344 01 Domažlice, adresa pro doručování: Guldenerova 3, 326 00 Plzeň, evidenční číslo ČAK 17051, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2019 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, podnikající fyzická osoba [REDAKCE]

[REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), se **uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 18. října 2019 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Zbiroh v ulici Tyršova u budovy č. p. 366 prostřednictvím strojního mechanismu (bagr značky JCB 3CX) zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 32.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona, se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 22 000 Kč** (slovy: dvacet dva tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 14620.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 14620.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 23. dubna 2020 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ či „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 11578-5/2019-ERU ze dne 22. dubna 2020 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě spisu zaslaného Policií České republiky Krajským ředitelstvím policie Plzeňského kraje, Územním odborem Rokycany, Obvodním oddělením Radnice (dále jen „Policie ČR“) sp. zn. [REDAKCE]

II. Průběh správního řízení

Dne 18. listopadu 2019 byl do správního spisu vložen spis Policie ČR sp. zn. [REDAKCE]

Dne 21. února 2020 zaslal správní orgán v souladu s ust. 70 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Výzvu zástupci poškozeného Mgr. Kamilu Stypovi, advokátovi se sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2 (dále jen „zástupce poškozeného“), č. j. 11578-3/2019-ERU z téhož dne, v níž žádal o sdělení, zda již byla poškozenému uhrazena škoda, vzniklá v souvislosti se skutkem popsaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Dne 3. března 2020 obdržel správní orgán sdělení od zástupce poškozeného, že škoda byla uhrazena dne 9. prosince 2019 společností RAMIREAL s.r.o., IČO: 280 19 091 a proto se poškozený společnost GasNet, s.r.o., se sídlem Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 272 95 567, v přestupkovém řízení nepřipojuje se svým nárokem na náhradu škody.

Dne 22. dubna 2020 vydal Úřad příkaz č. j. 11578-5/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 23. dubna 2020. Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 22 000 Kč.

Dne 30. dubna 2020 byl Úřadu doručen prostřednictvím zástupce účastníka řízení odpor proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Odpor nebyl odůvodněn.

Dne 12. května 2020 zaslal správní orgán účastníkovi řízení prostřednictvím jeho zástupce přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se, doložit majetkové poměry, č. j. 11578-8/2019-ERU, který byl zástupci účastníka řízení doručen stejného dne. Správní orgán účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti podle ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky požádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv, a to do 10 kalendářních dnů ode dne doručení přípisu.

Dne 15. května 2020 byl Úřadu doručen přípis zástupce účastníka řízení, v němž reagoval na přípis Úřadu uvedený v předchozím odstavci a odůvodnil odpor účastníka řízení. Účastník řízení uvádí, že se doznal ke svému jednání a nežádá o nařízení ústního jednání,

neboť má za to, že jednání je dostatečně podloženo listinnými důkazy, nežádá předložení jiných důkazů. Podle účastníka řízení je však uložena pokuta nepřiměřeně vysoká. Ačkoli byly v dané věci naplněny všechny znaky skutkové podstaty, společenská škodlivost jednání účastníka řízení je na velmi nízké úrovni. Účastník řízení si je vědom objektivní odpovědnosti za své zaměstnance, ovšem nezávisle na jeho vůli může dojít k excesu, který ačkoli vybočuje z běžného jednání účastníka řízení, je pouhým jednáním lidské činnosti na samé hranici zaviněného jednání, ke kterému ve výjimečných případech může dojít, tudíž společenská škodlivost je podle názoru účastníka řízení v tomto konkrétním případě minimální. Účastník řízení dále poukazuje na to, že škoda na distribuční soustavě činila přibližně 13 000 Kč. Účastník řízení závěrem navrhol snížení pokuty tak, aby nepřesahovala výši způsobené škody a činila řádově do 10 000 Kč.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Zemní práce v obci Zbiroh v ulici Tyršova u budovy č. p. 366 při nichž došlo dne 18. října 2019 k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 32 (dále též „plynárenské zařízení“ či „plynovodní přípojka“), prováděl strojně zaměstnanec účastníka řízení [REDAKCE] na základě objednávky od společnosti RAMIREAL s.r.o., IČO: 280 19 091.

Dne 11. května 2018 vydal správce plynárenského zařízení ve věci [REDAKCE] [REDAKCE] vyjádření zn. [REDAKCE] spolu s Orientačním zákresem plynárenského zařízení do mapových podkladů, s platností 24 měsíců ode dne jeho vydání.

Dne 1. října 2019 společnost GridServices, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, Zábřovice, 602 00 Brno, IČO: 279 35 311, vytyčila polohu plynárenského zařízení v terénu, s platností 2 měsíců. V bodě 6) podmínek pro provádění prací se uvádí, že stavebník je povinen učinit taková opatření, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení nebo ovlivnění jejich bezpečnosti a spolehlivosti provozu. Nebude použito nevhodného nářadí, zemina bude těžena pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových nářadí.

Dne 18. října 2019 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení obci Zbiroh v ulici Tyršova u budovy č. p. 366 k poškození plynárenského zařízení.

Při podání vysvětlení Policii ČR dne 18. října 2019 [REDAKCE] zaměstnanec účastníka řízení mimo jiné uvedl, že byl najat společností RAMIREAL s.r.o., aby pro ni v obci Zbiroh v ulici Tyršova prováděl výkopové práce na pokládce elektrických rozvodů. Ve 12.15 hod. dne 18. října 2019 prováděl výkop na sloup veřejného osvětlení. Věděl, že je tam umístěna plynovodní přípojka, neboť zde byl umístěn sloupek plynu, tedy pracoval lžící stroje opatrně. Když vyndával zeminu z výkopu, tak lžící stroje zatlačil na velký kámen, který nemohl ze svého pohledu vidět a tento kámen zatlačil na plastovou rouru plynovodní přípojky, která vedla do sloupku. Ihned po poškození začal unikat plyn. [REDAKCE] vylezl ze stroje,

a protože v minulosti pracoval pro plynáře, plynovodní přípojku přehnul a zaaretoval, aby zamezil úniku plynu. Svého jednání lituje.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 109 m³ plynu do ovzduší za dobu 4 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi (kategorie maloodběratel) po dobu 47 minut, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 18. října 2019 číslo hlášení v SAP ESM: [REDAKCE] a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ číslo protokolu [REDAKCE] ze dne 21. října 2019.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny společností RAMIREAL s.r.o., IČO: 280 19 091.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dosud novelizován třikrát, a to naposledy Nálezem Ústavního soudu č. 54/2020 Sb. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován rovněž dvakrát, a to naposledy zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2020.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a ust. § 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání

i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy byl skutek spáchán (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

IV. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě zaměstnanec účastníka řízení, kdo prováděl zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení. Zaměstnanec účastníka řízení prováděl práce strojním mechanismem pro účastníka řízení v rámci jím prováděné činnosti a jednání zaměstnance účastníka řízení je tak přičitatelné účastníkovi řízení [ust. § 22 odst. 2 ve spojení s ust. § 22 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Účastník řízení se v podaném odporu doznává ke spáchání předmětného skutku a průběh skutkového děje nezpochybňuje. Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Účastník řízení v podaném odporu zpochybňuje naplnění materiální stránky u předmětného skutku, přičemž poukazuje na to, že společenská škodlivost je na velmi nízké úrovni. K tomu účastník řízení uvádí, že si je vědom objektivní odpovědnosti za své zaměstnance, ovšem nezávisle na jeho vůli může dojít k excesu, který ačkoli vybočuje z běžného jednání účastníka řízení, je pouhým jednáním lidské činnosti na samé hranici zaviněného jednání, ke kterému ve výjimečných případech může dojít, tudíž společenská škodlivost je podle názoru účastníka řízení v tomto konkrétním případě minimální.

Tuto námitku považuje správní orgán za rozporuplnou s ohledem na to, že účastník řízení na jedné straně uvádí, že si je vědom své objektivní odpovědnosti, tedy odpovědnosti nezávislé na zavinění, na druhé straně však poukazuje na jednání svého zaměstnance v excesu, které nemohl ovlivnit, přičemž žádné konkrétní skutečnosti k tomu, v čem měl exces spočívat netvrdí ani neprokazuje. Tuto námitku proto nelze uznat, neboť není ničím doložena. V daném případě se tedy jedná o odpovědnost objektivní podle § 22 zákona o odpovědnosti za přestupky, jejímž předpokladem není zavinění a nese ji i subjekt, který daný protiprávní stav nezavinil.

K námitce účastníka řízení týkající se výše uložené pokuty, správní orgán uvádí, že ji nepovažuje za důvodnou, a výši uložené pokuty se dále zabývá v části V. tohoto rozhodnutí.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 109 m³ plynu do ovzduší za dobu 4 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi (kategorie maloodběratel) po dobu 47 minut. Z uvedeného tedy vyplývá, že následky uvedeného jednání byly menšího rozsahu. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Pro úplnost správní orgán uvádí, že přestože došlo k přerušení dodávky plynu pouze jednomu zákazníkovi, naplňuje tento následek (společně s množstvím uniklého plynu) materiální stránku přestupku, neboť právě přerušení dodávky plynu, byť jedinému zákazníkovi, již představuje narušení spolehlivého provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Výše uvedené plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Zemní práce v zastavěném území obce je třeba provádět s maximální opatrností. Účastník řízení měl k dispozici stanovisko správce plynárenského zařízení a plynárenské zařízení bylo před zahájením zemních prací vytyčeno. Účastník řízení však v rozporu se stanoviskem správce plynárenského zařízení práce vykonával prostřednictvím stavebního mechanismu, což nesvědčí o tom, že by při své činnosti postupoval s maximální opatrností.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

V. Uložení správního trestu

Podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť cena věci, kterou účastník řízení ke spáchání přestupku užil (bagr značky JCB 3CX), je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí, nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a) a c) zákona

o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Dále správní orgán přihlížel dle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku.

Účastníkem řízení byla poškozena středotlaká plynovodní přípojka IPE DN 32, tedy, z hlediska energetického, zařízení menšího významu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 109 m³ plynu do ovzduší za dobu 4 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi (kategorie malooběratel) po dobu 47 minut. Rovněž následky jednání byly menšího rozsahu.

Ačkoliv účastník řízení věděl, že práce provádí v ochranném pásmu plynárenského zařízení, přesto zemní práce prováděl prostřednictvím strojního mechanismu, čímž porušil bod 6) podmínek vyjádření správce plynárenského zařízení zn. [REDAKCE] Tuto skutečnost správní orgán hodnotí jako přitěžující okolnost.

Správní orgán hodnotí jako polehčující okolnost skutečnost, že byla uhrazena škoda vzniklá poškozením plynárenského zařízení a únikem plynu provozovateli distribuční soustavy, dále skutečnosti, že účastník řízení pohotově zaaretoval plynárenské zařízení a tím zamezil většímu úniku plynu, a že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu.

S ohledem na skutečnost, že účastník řízení nedoložil své aktuální majetkové poměry správní orgán vycházel opět pouze z toho, že účastník řízení je od 6. dubna 2005 plátcem daně z přidané hodnoty z čehož vyplývá, že jeho roční obrat činí více než 1 000 000 Kč. Správní orgán proto neměl žádný důvod ke snížení pokuty. Správní orgán vycházel při stanovení výměry pokuty z hledisek uvedených ve výše citovaných ustanoveních a neodchýlil se od své rozhodovací praxe. Při zkoumání majetkových poměrů účastníka řízení v příkazu vycházel správní orgán z veřejně dostupných údajů, kdy tím nejměrodatnějším byl právě údaj o placení daně z přidané hodnoty. Účastník řízení v odporu neupřesnil ani nedoložil své aktuální majetkové poměry. Účastník řízení pouze navrhoval snížení pokuty tak, aby nepřesahovala výši způsobené škody a činila řádově do 10 000 Kč.

Účastník řízení v odporu poukázal na to, že škoda na distribuční soustavě činila přibližně 13 000 Kč, a proto závěrem navrhoval snížení pokuty tak, aby nepřesahovala výši způsobené škody a činila řádově do 10 000 Kč. Správní orgán k tomuto uvádí, že výše způsobené škody není jediným faktorem, který odráží míru společenské škodlivosti posuzovaného jednání. Výše uložené pokuty plně koresponduje s následky poškození předmětného plynárenského zařízení a zároveň je stanovena tak, aby plnila preventivně-ochrannou funkci správního trestu. Lze souhlasit s tím, že výše pokuty by neměla být v hrubém nepoměru (tedy být výrazně vyšší) než způsobená škoda, nicméně správní orgán má za to, že v tomto případě výše uložené pokuty v hrubém nepoměru ke způsobené škodě není, nadto dle znění zákona odpovědnost za přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. o), a tedy i povinnost zaplatit pokutu, vzniká i tehdy, kdy došlo

jen k ohrožení bezpečného a spolehlivého provozu plynárenské soustavy, tedy i v případě, kdy škoda jako majetková újma vůbec nevznikla.

Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Výše uložené pokuty je v projednávaném případě ovlivněna především skutečností, že účastník řízení, ačkoliv věděl, že práce vykonává v ochranném pásmu plynárenského zařízení (na přítomnost plynárenského zařízení jej upozorňoval sloupek označující toto zařízení), tyto práce prováděl v rozporu se stanoviskem správce plynárenského zařízení prostřednictvím strojního mechanismu.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky na základě, kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce.

VI. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Milada Sládečková, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava